

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Dlaczego dekret a nie ustawa prasowa

P. premier częstuje dziennikarzy podwleczorkiem, dekretem i humorem

WARSZAWA. (Pat.) Wczoraj po południu w Prezydium Rady Ministrów odbył się podwleczorek dla prasy i przedstawicieli Związku Wydawców, urządzonego przez premiera gen. Sławoja-Skłodkowskiego w celu zaznajomienia ich z zasadami projektu nowego prawa prasowego. Na podwleczorku byli obecni pp. minister sprawiedliwości Grabowski, wiceminister spr. wewn. Korsak, prokurator Władysław Żeleński, dziennikarze i wydawcy w liczbie około 100 osób, wyżsi urzędnicy Prezydium Rady Ministrów, Ministerstwa Spr. Wewn. i Min. Sprawiedliwości.

Na wstępie p. prezes Rady Ministrów gen. Sławoj-Skłodkowski wygłosił do zebranych następujące przemówienie:

„Witam panów serdecznie i dziękuję za łaskawe przybycie na ten podwleczorek, na który panów zaprosiłem w związku z projektem nowego prawa prasowego.

Gdybym przed tym spytał się, jakiegoż znawcy stosunków towarzyskich stolicy, w jakiej porze ten podwleczorek urządzić i w jakim czasie, odradzałby napewno urządzenie go dziś i powiedziałby: niech pan zaczeka aż się to wszystko uspokoi i wtedy dopiero wyda pan ten podwleczorek.

I na prawdę, jest obecnie taka chwila, której jednak skwapliwie dotąd unikano, bo w ciągu 20 lat nikt sobie tej przyjemności nie zrobił, aby podwleczorek taki urządzić. Nikt nie podjął się tej inicjatywy nie przez brak gościnności, ale tak się

zdarzyło, że wszyscy tego momentu unikali.

Ja proszę panów

nigdy nie odznaczałem się tak dużym opanowaniem

i dlatego już raz wystąpiłem z ustawą prasową, gdy byłem jeszcze bardzo młody i

jako młode pachole,

jako minister spraw wewnętrznych, z ufnością wniosłem ustawę prasową do Sejmu w r. 1927. Skopali ją i wyrzucili i w r. 1930 rząd musiał ją wycofać, przepraszając Sejm, że wniosł taką ustawę.

Oczywiście nie wiem co będzie w tym Sejmie i dlatego ponieważ człowiek raz bity jest już doświadczonym, więc niech mnie panowie łaska wie nie namawiają, abym znowu szedł do Sejmu z nowym projektem ustawy prasowej. To nie jest technizm, to jest ostrożność.

W 1936 r. gdy w Sejmie mówiło się o ustawie prasowej, padały słowa, żeby dać Polsce ustawę prasową jakąkolwiek, niech to będzie ustawa surowa, byle dla całego państwa była jednolita. Jakże bowiem są trudności z obecnym niejednolitym prawem prasowym wszyscy wiemy. Że panowie wydawcy i panowie redaktorzy myśla o swoich przede wszystkim bołaczkach z tym związanych o tym też wszyscy wiemy.

Z początku chciałem zrobić także i ustawę o zawodzie dziennikarskim, ale panowie tak sami załatwili tę

sprawę, że wycofałem się z tego, zdaje się ku zadowoleniu wszystkich obecnych i zająłem się prawem prasowym.

Chciałbym, aby to prawo prasowe, jak w 1936 roku zapowiedziałem, wydało się panom nie kagańcowymi, ale średnimi przepisami prasowymi. Szczegóły projektu dekretu usłyszą państwo od p. ministra sprawiedliwości, który je poda w sposób fachowy, no i jak zawsze, w sposób całkowicie doprowadzający rzecz do końca.

Ja panów zaprosiłem, aby panów z tym projektem dekretu zapoznać. Czy zrobiłem to za wcześnie, czy za późno?

Naturalnie panowie powiecie, że za późno. A ja powiem, że nie za wcześnie, ale dość wcześnie. Mam do tego podstawę, bo dekret nie jest jeszcze wydany. I dlatego prosiłbym, aby panowie zechcieli o tym mówić, jako o projekcie dekretu rządowego, a nie o dekreście. Czyli, że nie zaprosiłem panów za późno.

Nie wiem, czy byłoby idealnym, gdybyśmy się tu zeszli i radzili, jak dekret zrobić, trzeba by na to poświęcić bardzo dużo czasu, którego niestety nie ma.

Ponieważ istotną częścią nawet najbardziej politycznego podwleczorku jest spożycie darów Bożych, więc w imię gościnności proszę panów o to, a później

przejdziemy do „części wokalnych”

Komentarz min. Grabowskiego do projektu dekretu prasowego

Po podwleczorku, wydanym przez pana Premiera zabrał głos minister sprawiedliwości Grabowski, omawiając rządowy projekt dekretu prasowego. M. in. min. Grabowski mówił:

Projekt w swym 1 artykule stwierdza, iż „granicą wolności prasy jest dobro powszechne”. Że zaś owo dobro wyrażone jest w prawach, przeto — innymi słowy — deklaracja ta stwierdza, iż projekt stoi

NA GRUNCIE WOLNOŚCI PRASY

i hołduje zasadzie legalizmu.

Wolności, przez to, że nie stosuje cenzury prasowej, tzn. nie uzależnia druku od uprzedniego zezwolenia władzy. Nie wprowadza systemu koncesyjnego ani też kaucyjnego. Nie przewiduje pozbawiania druków krajowych debitu i nie ustanawia ograniczeń w kolportażu. Legalności zaś przez to, że swobodę rozpowszechniania myśli drukowanej pozwala ograniczać tylko o tyle, o ile dane słowo narusza konkretny przepis, mający powszechną moc obowiązującą.

Rozpowszechnianie druku jest swobodne i całkowicie UNIEZALEŻNIONE OD ZEZWOLENIA LUB ZGODY WŁADZY.

Zasadę tę wyraża art. 6 projektu, zezwalający na rozpowszechnianie druku niezwłocznie po spełnieniu obowiązku dostarczenia egzemplarzy obowiązkowych. Jakakolwiek aprobata lub zgoda ze strony władzy nie jest wymagana, odpadają nawet wszelkie ograniczenia co do czasu, od jakiego rozpowszechnianie druku można rozpocząć. Gdy spełniony został przez zakład graficzny obowiązek administracyjny dostarczenia egzemplarzy obowiązkowych, nic już nie stoi na przeszkodzie do rozpoczęcia kolportażu.

Podobnie realizuje projekt w całej pełni gwarancję

SWOBODY WYDAWANIA DRUKÓW. Na wydawanie druków, na publikowanie

czasopism, na prowadzenie zakładu graficznego lub składu druków nie jest wymagana koncesja, nie potrzeba czyjśkolwiek zezwolenia.

Zapewniając swobodę wydawania druków, dekret stanowi zarazem, że zarząd zakładu graficznego tj. drukarni, zarząd składu druków, tzn. księgarni i zarząd przedsiębiorstwa wydawniczego księżek, mogą sprawować tylko ci, którzy są obywatelami polskimi, zamieszkałymi w państwie, oraz korzystającymi z pełni praw cywilnych i obywatelskich, oraz nie byli karani za zbrodnię, albo za występki z chęci zysku lub z innych niskich pobudek.

System deklaracyjny ma zastosowanie również do

SPRZEDAŻY ULICZNEJ CZASOPISM.

Sprzedawca uzyskuje prawo do takiej sprzedaży po zgłoszeniu u władzy odpowiedniego zawiadomienia. Jednakże prawa tego może być pozbawiony, jeżeli pod pozorem lub przy sposobności wykonywania tego zajęcia szerzy uliczną agitację polityczną, wywołuje zamęt publiczny lub dokonuje przestępstw.

Przechodząc do działu przestępstw prasowych zacytujmy ogólny przepis, realizujący

ZASADĘ LEGALIZMU.

„Przestępstwem prasowym jest bądź przestępstwo popełnione treścią druku, bądź przestępstwo porządkowe” — stanowi art. 32.

Otóż, co się tyczy przestępstw w treści druku, podkreślić należy że takiej naciskiem, że dekret ustanawia jedną tylko normę prawa materialnego, we wszystkich innych przypadkach normując odpowiedniość tylko wtedy o ile ona, i tak już wynika z zasad ogólnie obowiązujących. Specyficznie prasowy zaś wyjątek jest dynejs, wyrażonej w dekreście dyspozycji treścią swą w pełni usprawiedliwia, to pojędyncze odstępstwo od reguły. Przepisem tym jest art. 40, który stanowi:

„Kto przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą za zaniechanie ogłoszenia w druku wiadomości lub utworu bądź jego części, albo korzyści takiej żąda, lub jej obietnicę przyjmuje, podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny, albo aresztu do lat 2 i grzywny”.

Chodzi więc o szczególną postać zmuszenia, przewidzianego w art. 251 K. K., krótko mówiąc — o szantaż prasowy, polegający na sprzedawaniu milczenia w druku.

Co się tyczy przestępstw prasowych porządkowych, dekret określa w sześciu artykułach — od 41 do 46 typy tych przestępstw, które zwykłe są objęte ustawami prasowymi, a więc: odpowiedzialność za przedruk bądź rozpowszechnianie druku skonfiskowanego, za nie umieszczenie sprostowania, za przekroczenie przepisów drukarskich itd. itd.

Wszystkie te przestępstwa prócz jednego mają charakter

WYKROCZEŃ

i kary za nie utrzymane są w stosownych dla wykroczeń granicach. Nie mniej jednak — i to znów ważna zasada dekretu — wszystkie one podlegają orzecznictwu sądu grodzkiego, a przeto nawet w sprawach o wykroczenia prasowe ustanowione jest właściwość sądu okręgowego, chyba że chodzi np. o przestępstwo z rozporządzenia o bezpieczeństwie państwa, t. zn. szpiegowskie, kiedy właściwym — znów z zasad powszechnych — jest sąd apelacyjny jako sąd 1 instancji.

W rozdziale o przestępstwach prasowych dekret ustanawia jedno szczególne odstępstwo od ogólnych przepisów karnych ale korzystne dla prasy —

PRZEDAWNICTWO.

Wyraża się ono w tym, że w stosunku do przestępstw prasowych zastosowane jest krótsze niż względem innych, przedawnienie ścigania. Przepis ten stanowiący

(Dokończenie na str. 2)

Wygląda jak zerwanie stosunków między Niemcami a Stanami Zjedn.

Po wyjeździe ambasadora U. S. A. z Berlina wezwano obecnie przedstawiciela Niemiec z Waszyngtonu

Znamenny ton niezadowolenia z enuncjacji prezyd. Roosevelta

BERLIN. (Pat.) Niemieckie Biuro Informacyjne komunikuje:

„Ambasador niemiecki w Waszyngtonie dr Hans Dieckhoff został wezwany do Berlina celem poinformowania ministra spraw zagranicznych

Rzeszy o nastrojach w Stanach Zjednoczonych oraz o swoim stanowisku wobec wewnętrznych wydarzeń niemieckich, które wynikają z różnych oświadczeń prezydenta Roosevelta oraz innych wpływowych osobistości w Stanach Zjednoczonych”.

Min. Ciano zaproszony do Warszawy

„Kurier Warszawski donosi: Ambasador R. P. przy Kwirynale odwiedził hr. Ciano, z którym odbył 15-minutową rozmowę. Według „Osservatore Romano”, rozmowa ta dotyczyła ustalenia terminu wizyty włoskiego ministra spraw zagranicznych do Polski, projektowanej na grudzień.

Powyższej wiadomości dziennika

watykańskiego nie zaprzeczono ani ze strony włoskiej, ani polskiej. Min. Ciano zaproszony został do Polski przez min. Becka w marcu rb. Wizyta obecna będzie przede wszystkim manifestacją serdecznej przyjaźni oraz bliskiej współpracy, cechującej stosunki polsko-włoskie.

Bezpośrednia wymiana informacji między Polską a Litwą

WARSZAWA. (Pat.) Dotychczas z Polski do Litwy nie były wysyłane bezpośrednie informacje prasowe. Wiadomości te otrzymywano za pośrednictwem agencji telegraficznych państw sąsiednich. W tych dniach Polska Agencja Telegraficzna oraz Litewska Agencja Telegraficzna porozumiały

się w sprawie procedury bezpośredniej wymiany informacji.

Należy się spodziewać, że to nowe uregulowanie współpracy między obu agencjami przyczyni się do rozwoju dobrych stosunków między obu sąsiednimi państwami.

11 osób uduszono w tłoku przed katafalkiem dyktatora Turcji

STAMBUL. (Pat.) W dniu dzisiejszym na redzie Stambułu zgromadziły się statki, należące do wszystkich państw. Zwłoki Kemala Atatürka nie były już wczoraj w nocy wystawione na widok publiczny. Napływ

tłumów, defilujących przed katafalkiem zmarłego prezydenta był w ostatnich dniach tak wielki, że 11 osób, z czego kilka kobiet, poniosło śmierć skutkiem uduszenia.

I w Gdańsku

Zydom zabroniono chodzić do kin

GDAŃSK. (Pat.) Z inicjatywy Gdańskiej Izby Kultury, właściciele kin

gdańskich uchwalili odmówić Żydom wstępu do kin.

Komentarz min. Grabowskiego

(Dokończenie ze str. 1)

novum w porównaniu z dekretem z r. 1919 brzmi:

„Nie można wszcząć postępowań karnego z powodu przestępstwa prasowego popełnionego w treści druku, jeżeli upłynął rok od czasu, kiedy zaczęto druk rozpowszechniać. Nie można wszcząć postępowań karnego z powodu przestępstwa prasowego porządkowego, jeżeli u plynęło 6 miesięcy od chwili jego popełnienia”.

Przejdźmy z kolei do przepisów, które określają — kto i o ile odpowiada za przestępstwo prasowe.

Projekt opiera konstrukcję odpowiedzialności za przestępstwa w treści druku na systemie mieszanym. Gdy więc chodzi o czasopisma,

ODPOWIEDZIALNOŚĆ CIĄŻY NA REDAKTORZE,

jednak tylko za nieogłębność, polegającą na dopuszczeniu do ogłoszenia w czasopiśmie utworu, zawierającego w treści znamiona przestępstwa (art. 33). Rzecz oczywista, że odpowiedzialność ta ma charakter jedynie uzupełniający, przede wszystkim bowiem mieć musi zastosowanie przepisy ogólne o sprawstwie, pomocnictwie i podleganiu. Inaczej ma się rzecz, gdy chodzi o odpowiedzialność za przestępstwa, popełnione w treści druku, nie będącego czasopiśmie. Dla tych przypadków, co do istoty swej różnych od działalności prasy periodycznej, projekt przyjmuje belgijsko-francuski system odpowiedzialności kaskadowej, zlagodzony wszakże w tym kierunku, że zachodzi tu odpowiedzialność za nieogłębność, a nie domniemanie popełnienia samego przestępstwa, które mieści się w utworze drukowym (art. 34).

Idąc śladem nowszych ustaw prasowych, projekt wprowadza

ODPOWIEDZIALNOŚĆ SUBSYDIARNĄ WYDAWCY

albo właściciela zakładu graficznego lub przedsiębiorstwa wydawniczego za grzywny i koszty postępowania karnego, nałożone z tytułu przestępstwa prasowego na redaktora — co do czasopism — lub zarządcę, co do innych druków. Ten rodzaj odpowiedzialności obiektywnej stanowi skuteczny rodzaj walki z instytucją fikcyjną hredaktorów i zarządzających, za których odpowiedzialnością ukrywa się zazwyczaj właściwy sprawca.

Co się tyczy redaktorów, to dekret dążąc do usunięcia owej fikcji, w ogóle nie wprowadza pojęcia „redaktora odpowiedzialnego” i nie dopuszcza rozróżnień między redaktorem faktycznym a redaktorem, którego się ustanawia, zgłaszając w władzy i wymieniając z nazwiska na łamach czasopisma. Oto brzmienie odpowiednich przepisów:

„Jeżeli ustanowiono kilku redaktorów, należy wskazać wszystkich oraz określić imię, którego każdy z nich jest redaktorem. Gdy działu w ten sposób nie określono, albo gdy chodzi o obowiązki, które nie są związane z określonym działem, uważa się każdego z redaktorów za redaktora całego czasopisma”. „Jako redaktora można ustanowić tylko tego, kto ma prawo rozstrzygać o treści całego czasopisma lub działu który ma redagować.”

Z tego pojęciu odpowiedzialnością redaktora oraz z tymi zasadami ogólnymi, którym dekret konsekwentnie hołduje, łączą się pewne

OGRANICZENIA W PRAWIE ZAJMOWANIA STANOWISKA REDAKTORA,

w szczególności w przypadku ukarania za pewne rodzaje przestępstw (art. 16).

Co się tyczy kar, dekret stanowi, że „za zbrodnie i występki, popełnione w treści druku, sąd obok kary pozbawienia wolności, przepisanej w ustawie wymierza grzywnę od 200 zł”. Za nieogłębność przy przestępstwach w treści druku — kara wynosi: grzywnę od 1 zł do 3.000 zł w przypadku wykroczenia, areszt do roku i grzywnę bądź tylko grzywnę za występki, i areszt do 3 lat i grzywnę, bądź tylko grzywnę — za zbrodnie.

Należy podkreślić, że jednak nieogłębność w żadnym razie nie jest zagrożeniem, a co do zresztu, nie jest on obligatoryjny i sąd może poprzestać na wymierzeniu samej grzywny.

Z kolei omówić należy pewne przepisy proceduralne. Postępowanie w sprawach o przestępstwa prasowe również oparte w zasadzie na przepisach powszechnych

DRUK MOŻNA ZAJĄĆ,

o ile zachodzi przestępstwo. Gdy zachodzi przestępstwo ścigane z urzędu, zajęcie może dokonać powołana władza административная ogólnej (w Warszawie — ko misarz rządu), prokurator oraz sąd, — a gdy chodzi o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego — jedynie sąd.

Zarządzając zajęciem druku, doręcza się

DEZ ZWŁOKI

wydawcy i zarządcę drukarni, a gdy chodzi o czasopismo — ponadto redaktorowi, posztawieniu, które określi usłupki druku zawierającego treść przestępstwa i wskazuje naruszonego przepis ustawy karnej.

Jeżeli zajęcie jest dokonane przez władzę administracyjną — lub przez prokuratora, interesowany może w ciągu 7 dni wnieść zażalenie, kierując je do władzy, która zarządziła zajęcie. Jeżeli władza ta uzna zażalenie za zasadne, to sama zwraca druk spod zajęcia, w przeciwnym zaś razie, w ciągu 48 godzin przesyła druk do Sądu Okręgowego i sąd rozpoznaje to zażalenie na posiedzeniu niejawnym, po wysłuchaniu wniosku prokuratora, w ciągu 14 dni od wpłynięcia zażalenia.

Jeżeli zajęcie zostało cofnięte, bądź przez sąd uchylone, postępowanie ulega umorzeniu wobec braku cech przestępstwa.

W przeciwnym razie, a więc gdy sąd zajęcie zatwierdził, prokurator wszczyna dochodzenie (ew. śledztwo), po czym kieruje sprawę z aktem oskarżenia do sądu. Od wyroku służy odwołanie, a więc — apelacja i kasacja. Taki jest bieg postępowania podmiotowego, tj. zwróconego przede wszystkim przeciw sprawcy.

Jednakże dekret przewiduje jako drugą alternatywę — postępowanie podmiotowe, tzn. zwrócone jedynie przeciw przedmiotowi, przeciw drukowi. Postępowanie to zachodzi mianowicie wówczas, gdy druk zawiera znamiona przestępstwa, a postępowanie przeciw sprawcy zostało umorzone lub zawieszono. Natenczas prokurator występuje do sądu okręgowego z wnioskiem o orzeczenie konfiskaty i wniosek ten sąd rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym, tym razem wszakże z udziałem zarówno prokuratora, jak i interesowanego. Na postanowienie sądu służy zażalenie do sądu apelacyjnego.

Projekt przewiduje wszakże i przypadek, że samo zajęcie i skazanie mogą nie być dostateczną ochroną porządku prawnego. Mówię

O ZAWIESZENIU CZASOPISMA.

Zawieszenie takie na czas od 6 miesięcy do 5 lat, bądź na zawsze — będzie mógł orzec sąd na wniosek prokuratora, jeżeli treść czasopisma zawiera znamiona zbrodni lub szczególnej wagi występku, ściganego z urzędu, a z wielokrotnych konfiskat wynika, że dalsze wydawanie czasopisma zagrażałoby porządkowi publicznemu. Należy podkreślić, że dekret nie przewiduje instytucji zawieszania czasopisma, jako środka tymczasowego, analogicznego do zajęcia czasopisma, jednakże z drugiej strony ustanawia natychmiastową wykonalność orzeczenia I instancji, zarządzającego zawieszenie czasopisma. Jak z powyższego wynika zawieszenie czasopisma potraktowane jest jako środek wyjątkowy i wyjątkowymi obwarowane jest warunkami.

Podkreślić należy, iż jeżeli zajęcie ustało i nie przerodziło się w konfiskatę, natenczas

POSZKODOWANY MOŻE ZAŻAŁAĆ OD SZKODOWANIA OD SKARBU PAŃSTWA mianowicie w wysokości rzeczywiste poniesionych kosztów wydania zajętych egzemplarzy, jednak nie powyżej ich hurtowej ceny sprzedażnej.

Pozostaje jeszcze do omówienia kilka innych przepisów dekretu.

W TROSCE O OCHRONĘ CZCI

dekret stanowi, że w razie skazania za zniewagę w treści druku sąd może przyznać poszkodowanemu na jego wniosek

natężkę w wysokości do 10.000 zł. z powodu wyrządzonej straty moralnej. Z tych samych motywów dekret postanawia, że w sprawach karnych, bądź cywilnych o zniewagę w treści druku, rozprawa jest jawna wiede tylko, gdy oskarżyciel, ew. powód tego zażąda.

Dekret reguluje również, i to nader szczegółowo, prawa i obowiązki redaktora co do zamieszczenia, bądź odmowy zamieszczenia

SPROSTOWAŃ.

Ustanawia też rzecz nową i w naszym do tychczasowym ustawodawstwie nieznaną: **OBOWIĄZEK ZAMIESZCZENIA W CZASOPISIMIE BEZPŁATNIE KOMUNIKATU URZĘDOWEGO W ROZMIARACH DO 360 WIERŚZY,**

na podstawie zarządzenia prezydenta Rady Ministrów. Komunikat umieścić należy w najbliższym numerze czasopisma w miejscu i czcionkami, przeznaczonymi w danym piśmie dla ważnych wiadomości.

W końcu podkreślić trzeba dwa przepisy dość istotnego znaczenia: jeden, że zajęcie druku zarządzić oraz postępowanie karne podjąć może tylko władza miejscowa właściwa, tą zaś w zasadzie będzie władza w której okregu druk wydano. Drugi, że władza, która druk zajęła, może ten sam druk powtórnie zażądać tylko wtedy gdy w miejsce danych ustępów przestępczych, wstawiono nowe ustępy, zawierające znamiona przestępstwa.

Po referacie min. Grabowskiego p. premier zwrócił się do zebranych o wypowiedzenie dezwyderatów w sprawie projektowanego dekretu.

Przedstawiciele zarówno Związku Dziennikarzy, jak i Związku Wydawców zgłosili szereg życzeń, które p. premier przyobiecał rozpatrzyć i uwzględnić w granicach możliwości.

Kampania lewicy francuskiej przeciw dekretom gospodarczym zaostrza się

PARYŻ. (Pat.) Komuniści zorganizowali w okolicach placu Włoskiego manifestację, wymierzoną przeciwko dekretom finansowym. Policja, która rozpuściła 5-tysięczny tłum manifestantów, aresztowała 12 osób. W tym radnego miejskiego — komunistę, który kierował demonstracją.

Jednocześnie partia komunistyczna zapowiedziała akcję protestacyjną przeciw polityce gospodarczej rządu przez organizowanie specjalnych konferencji dla robotników przed fabrykami po zakończeniu pracy. Przeciwko dekretom gospodarczym rządu Da laffera utworzył się już jednolity front komunistyczno-syndykalistyczny.

Kongres Generalnej Konfederacji Pracy, obradujący w Nantes, wyznaczył dzień 26 listopada, jako dzień akcji protestacyjnej przeciwko dek-

retom finansowym. Z Generalnej Konfederacji Pracy GROZA, IŻ W RAZIE KONIECZNOŚCI AKCJA PROTESTACYJNA MOŻE PRZYBRAC CHARAKTER AKCJI STRAJKOWEJ.

Poza tym Klub Parlamentarny Partii Socjalistycznej uchwalił zorganizować we wszystkich wiekszych miastach Francji tournée, w którym wzięłoby udział 170 posłów i senatorów socjalistycznych. Tournée to miałoby

Przed ogłoszeniem francusko-niemieckiej deklaracji o nieagresji

PARYŻ. (Pat.) W Paryżu coraz silniej utrzymują się pogłoski, zapowiadające w bliskim już terminie ogłoszenie francusko-niemieckiej deklaracji o nieagresji, co do której pertraktacje między Paryżem i Berlinem

mają być na ukończeniu. Oświadczenie premiera Daladiera na zebraniu zarządu partii radykalnej przychyliło się do ożywienia tych pogłosek, ponieważ zawierało ustęp, który został powszechnie zrozumiany jako

aluzja do szybkiej realizacji wspólnej deklaracji francusko-niemieckiej.

Socjalistyczny „Populaire”, występując w związku z tymi pogłoskami gwałtownie przeciw min. Bonnet i oskarżając go, że stara się doprowadzić do takiej deklaracji za cenę nawet najdalej idących ustępstw, oświadcza, że porozumienie francusko-niemieckie może być zawarte tylko pod trzema warunkami: 1) jednoczesnego międzynarodowego porozumienia gospodarczego, 2) redukcji zbrojeń, 3) powszechnego wyrzeczenia się stosowania siły zbrojowej z systemem zbiorowej represji przeciw napastnikowi.

Sprawa roszczeń kolonialnych Niemiec w widoczny sposób zarówno przez prasę francuską, jak przez koła polityczne traktowana jest jako zagadnienie odrębne. Cała prasa, począwszy od komunistycznej „Humanité” aż do prawicowego „Jour”, „Echo de Paris”, aprobuje kategorycznie oświadczenie premiera Daladiera co do nienaruszalności imperium kolonialnego Francji.

Oświadczenie to, jak wynika z komentarzy prasowych, było demonstracją wobec wizyty Pirowa w Berlinie.

Powrót króla rumuńskiego z Anglii

LONDYN. (Pat.) Król Karol II i wielki wojewoda Michał odjechali o godz. 10.20 z dworca Victoria w Londynie, odprowadzani przez króla i lorda Halifaxa.

BRUKSELA. (Pat.) Król Karol i wojewoda Michał przybyli na dwo-

rzec północny expresse z Calais. Na dworcu powitał ich król Leopold, książę Karol, burmistrz Brukseli i członkowie korpusu dyplomatycznego. Król Karol i jego otoczenie zatrzymali się w królewskim pałacu w Brukseli.

Układ handlowy między St. Zjednoczonymi a W. Brytanią jest tarczą w bariery celne

LONDYN. (Pat.) Podpisany w dn. 17 bm. układ handlowy między Wielką Brytanią a Stanami Zjednoczonymi stanowi doniosły krok podjęty przez rządy obu krajów na drodze

obniżenia barier celnych oraz jest po ważnym przyczynkiem w dziele utrwalenia pokoju i odbudowy gospodarek.

Szwajcaria nie chce emigrantów

BERN (Pat.) Urzędowo komunikują, że rząd szwajcarski w odpowiedzi na wystąpienie rządu holenderskiego w sprawie przyjęcia części emigrantów przez Szwajcarię oświadczył, że emigranci stanowią dla Szwajcarii wielki ciężar.

Wobec sytuacji geograficznej, wielko-

ści cudzoziemców oraz trwającego od lat bezrobocia, Szwajcarzy mogliby być dla emigrantów jedynie krajem tranzytowym. Pozwolenia na wjazd do Szwajcarii dla emigrantów będą uzależnione od uzyskania przez nich wizy wjazdowej do innych krajów.

Ceylon reflektuje tylko na... „wybitniejsze jednostki”

COŁOMBO (Ceylon) (Pat.) W odpowiedzi na apel premiera Chamberlaina do gubernatorów kolonii w sprawie dopuszczenia emigrantów żydowskich, gubernator

Ceylonu odpowiedział iż Ceylon może przyjąć jedynie wybitniejsze jednostki spośród emigrantów.

Niedźwiedzie — plagą w Rumunii

CZERNIOWCE (Pat.) W banacie południowo-zachodniej części Rumunii władze organizują polowania z nagonką na niedźwiedzie, które tak się rozmnożyły w

ostatnich latach, gdy istniała ochrona niedźwiedzia, iż stały się plagą okolicznej ludności rolniczej.

Święto Łotwy

RYGA (Pat.) 20 rocznica niepodległości Łotwy, która przypada 18 listopada, obchodzona jest w całym kraju, a w szczególności w stolicy z niezwykłym przepychem i okazałością.

M. in. o godz. 17 w teatrze narodowym na uroczystej akademii prezydent Umanis wygłosił transmitowane przez radio przemówienie poświęcone świętu 20-lecia wolności.

O godz. 19 w operze odbyło się gale we przedstawienie, po czym prezydent państwa wydał na zamku wielkie przyjęcie.

Min. Kościółkowski na Zaozniu

KATOWICE (Pat.) Bawił na terenie Śląska Zaoziańskiego p. minister opieki społecznej Zyndram-Kościałkowski w towarzystwie głównego inspektora pracy, dyr. Kłotia.

Giełda warszawska

z dnia 18 listopada 1938 r.

Belgi belgijskie	90,17
Dolary amerykańskie	531,00
Dolary kanadyjskie	526,50
Floreny holenderskie	290,14
Franki francuskie	14,10
Franki szwajcarskie	120,60
Funtki angielskie	25,15
Guldeny gdańskie	100,25
Korony czeskie	10,75
Korony duńskie	112,20
Korony norweskie	126,28
Korony szwedzkie	123,54
Liry włoskie	19,60
Marki fińskie	11,10
Marki niemieckie	—
Marki niemieckie srebrne	93,00
Tel. Av v	—
Akcje:	132,00
Bank Polski	—
Papiery procentowe:	—
Pożyczka wewnętrzna	65,00
Pożyczka inwestycyjna pierwsza	84,00
Pożyczka inwestycyjna druga	82,25
Pożyczka konwersyjna	67,75
Pożyczka konsolidacyjna	66,5

Polski robotnik rolny na Łotwie

(Od własnego korespondenta)

Ryga, w listopadzie.

Problem polskiego robotnika rolnego na Łotwie, wędrującego za chlebem „na Łaksy”, już od szeregu lat, zawsze żywo interesował opinię polską. Zwłaszcza ostatnio, kiedy polska emigracja sezonowa w tym kierunku przekroczyła, przeciętnie licząc, 40 tys. osób rocznie oraz niejednokrotnie zaprzętała uwagę tej opinii różnymi alarmami, co do losu i sytuacji naszego tam wychodźcy.

Polski robotnik rolny, wędrujący na Łotwę, przechodził różne koleje. Początkowo, w pierwszych latach na szczytach kontaktów z Łotwą na tym od cinku, zmierzał aż hen pod Rygę na własną rękę. Przez nikogo nie rejestrowany ani broniący, zapewniał chłonny rynek łotewski, stając się, oczywiście, nie rzadko ofiarą zarówno wyzyskiwaczy różnego autoramentu jak i — w nie mniejszym stopniu — ofiarą nieporozumień, własnej niezadorności, braku orientacji i rzecz naturalna — opieki. Dopiero po powstaniu Łotewskiej Izby Rolniczej w roku 1934 oraz po zmonopolizowaniu w niej spraw z zaopatrzeniem rolniczego rynku miejscowego w ręce rolniczych związków, jak również po zwróceniu przez polskie czynniki właściwe bacznej uwagi na coraz bardziej rosnącą emigrację naszą na Łotwę — nastąpiło na tym odcinku zasadniczy zwrot na lepsze. Od wspomnianego już roku 1934, aż do roku 1937, sprawę pracy naszego tutaj robotnika normują specjalne umowy, podpisywane rokrocznie przez Konsulat R. P. w Rydze oraz wymienioną już wyżej Łotewską Izbę Rolniczą. Stan opieki nad przybywającym na Łotwę robotnikiem podnosi się bardzo znacznie. Wielki naprawde wysiłek, włożony w rozpracowanie tego zagadnienia przez długoletniego kierownika Konsulatu naszego w Rydze, konsula Stefana Rybniewicza, daje już knajpniejsze rezultaty, ujawniające się w wybitnym polepszeniu warunków życia i pracy robotnika polskiego na Łotwie. W między czasie polski robotnik rolny staje się tutaj jedynym czynnikiem, który, jako siła eksportowana z zewnątrz, stała dla rolnika łotewskiego do twardej pracy rozbudowy rolnictwa tutaj szego. Zarówno bowiem Estonia jak i Litwa, wobec stale zwiększającego się stopnia zatrudnienia u siebie, uniemożliwiają coraz bardziej stanowczo wyjazd robotników swoich do Łotwy. W takim stanie rzeczy dochodzi w roku 1937 do ujęcia całokształtu zagadnienia polskiego robotnika rolnego na Łotwie w specjalnej umowie, zawartej między łotewskim minister-

stwem rolnictwa a polskim ministerstwem opieki społecznej. Jednak zwiększająca się stale ilościowo emigracja sezonowa na Łotwę, jak również rozszerzający się coraz bardziej zakres opieki nad nią — rozsadzają niejako wąskie ramy dopiero co podpisanej umowy, domagając się szerszego ujęcia i rozwiązania tego problemu. Zwłaszcza, że sezonowa do nie dawna emigracja nasza na Łotwę stała się coraz bardziej zdecydowanie, przynajmniej w 40 proc., właściwie emigracją półstałą. Chodzi tu o ten element, który po przyjeździe na miejsce pracy nie wraca po jej zakończeniu późną jesienią do kraju, lecz pozostaje tutaj przez czas dłuższy, dochodzący niejednokrotnie do lat kilku. Jak już zaznaczyliśmy, element tego rodzaju stanowi już obecnie około 40 proc. ogólnej liczby, obliczenia, w sposób hynajmniej nie optymistyczny, na 40 tys. robotników naszych na Łotwie.

Stąd potrzeba uregulowania problemu naszej emigracji na Łotwie w ramach układu między państwowego, do którego parafowania doszło w dn. 25 października b. r. w Warszawie, a który to układ podpisany został w cztery dni później w Rydze z jednej strony przez posła R. P. J. Kłopotowskiego, przewodniczącego delegacji polskiej, która przygotowała projekt układu, oraz — z drugiej — przez dyrektora departamentu administracyjnego łotewskiego ministerstwa spraw zagranicznych, A. Kampego, upoważnionego specjalnie przez łotewski gabinet ministrów. W rozmowie z min. Kłopotowskim, którą odbył ostatnio przedstawiciel Waszego pisma na temat podpisanego przez niego układu, ten ostatni oświadczył między innymi następująco:

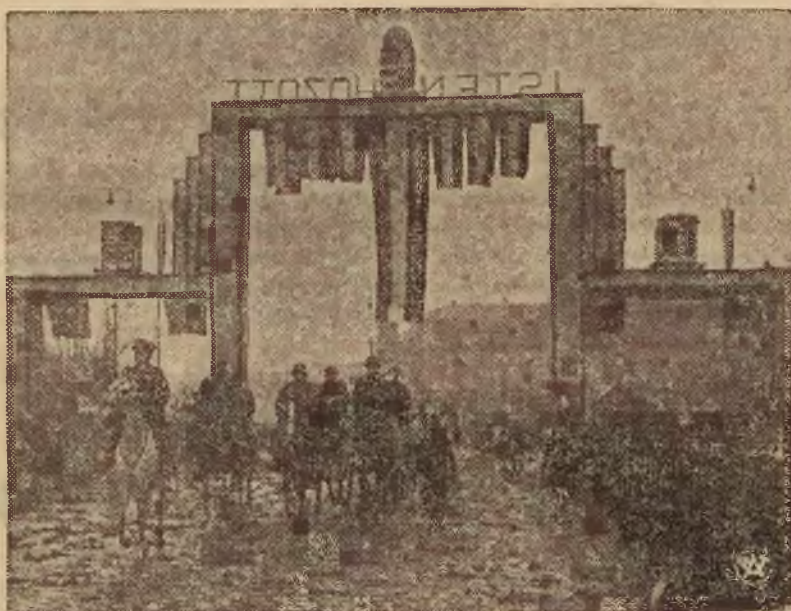
Zawarty układ między państwowy łotewsko - polski w sprawie polskich robotników rolnych, sezonowych i innych, stawia naszego robotnika pod względem opieki społecznej na równi z łotewskim robotnikiem rolnym.

Jeśli chodzi o świadczenia, to oprócz normalnej płacy, którą się będzie ustalało osobno co roku, pracodawca zobowiązuje się zapewnić robotnikowi naszemu dobre warunki mieszkaniowe oraz zdrowe i dostateczne wyżywienie. Układ zapewnia poza tym polskiemu robotnikowi rolnemu odpowiednią opiekę duszpasterską, ustanawia, oprócz świąt obowiązujących na Łotwie, takie dni świąteczne, jak 3 Maj, 11 Listopada, Wniebowstąpienie i Wniebowstąpienie, oraz przewiduje prawo przekazywania przez naszego robotnika do kraju wszystkich jego zarobków czy oszczędności. Łotewska Izba Rolnicza, która po stronie łotewskiej będzie w zasadzie realizowała umowę, ma obowiązek odmówić niemu pośrednictwa w uzyskaniu robotnika polskiego tym pracodawcom, którzy przekroczą obowiązujące na Łotwie w odniesieniu do tamtejszego robotnika rolnego normy o warunkach pracy, a więc nie dotrzymają zobowiązań, wypływających z zawartej umowy o pracę z robotnikiem polskim. Wysiedlenie robotnika polskiego z Łotwy może nastąpić na mocy decyzji co najmniej naczelnika powiatu na ogólnych zasadach stosowanych wobec cudzoziemców. Konsulaty R. P. otrzymują możliwość jaknajszerszego wglądu w sytuację i warunki pracy pracującego tu obywatela polskiego, stając się, obok Łotewskiej Izby Rolniczej, czynnikiem nie tylko sprawującym na podstawie układu opiekę, ale również czynnikiem kontrolującym do pewnego stopnia realizację zawartego układu.

Jak widzimy z powyższego, w najogólniejszych zarysach przedstawionego przez p. min. Kłopotowskiego, streszczenia najbardziej zasadniczych momentów zawartego układu, określa on w sposób niezmiernie szczegółowy ramy opieki nad naszym robotnikiem na Łotwie. Wkraczamy więc na tym odcinku w nową fazę rozwoju emigracji polskiej na Łotwę.

(mm.)

Wojska węgierskie na odzyskanych ziemiach

Moment z uroczystego wkroczenia wojsk węgierskich z Regentem Horthy'm na czele do miasta Kassa, na ziemiach, odzyskanych wskutek arbitrażu wiedeńskiego.

Odwieczne tradycje Guildhallu londyńskiego

W tych dniach odbył się w salonach Guildhallu londyńskiego uroczysty tradycyjny bankiet na cześć nowego lorda majora Londynu. Goście bankietowi, a wśród nich premier Chamberlain, wysłapili w tradycyjnych strojach. Na zdjęciu — Nowy lord major Londynu w pełnej gali (w środku) w otoczeniu b. lorda majora Twyforda, oraz premiera Chamberlaina, podczas przyjęcia.

Nożycami przez prasę

RUSI PODKARPACKEJ GROZI GŁÓD.

„Kurier Poranny” w artykule wstępnym opisuje beznadziejny stan Rusi Podkarpackiej. „Kurier” jest zdania, że ludność karpatoruska będzie musiała w sojuszu z Węgrami szukać ratunku przed śmiercią głodową.

Głód najgroźniejszy wróg Czechów, najlepszy sojusznik Węgrów, których żyłne niziny mogą dostarczyć zarówno pracę i pieniądze — będzie pchał coraz to więcej ludzi ku oddziałom partyzanckim, łupiącym magazyny wojskowe, niszczącym drogi i mosty, napadającym na posterunki wojska i żandarmerii. Do wiosny, kiedy to mają — rzekomo — ruszyć roboty inwestycyjne, które wedle szumnych zapowiedzi zmienią Zakarpacie w kraj pływający mlekiem i miodem — jest daleko. Wiele miesięcy dzieli nas od tego dnia, w którym będzie można rozpocząć wielkie roboty. A głodować można na kilkanaście dni, kilka tygodni. Po tem wszystko stało się obojętne. I lepiej ginąć od kuli czeskiego żołnierza, aniżeli siedzieć z założonymi rękami i czekać na powolną śmierć. Wszystkie go więc można się spodziewać w ciągu tej zimy, nadchodzącej wielkimi krokami ku dolinom i górcom.

Najbliższa przyszłość wykaże czy autor wstępniaka jest dobrym prorokiem. W słowach tych jednak jest dużo słuszności. Kraje góryste nie mogą żyć życiem samoistnym. Wyobraźmy sobie Zakopane odcięte od reszty Polski.

Czesi sami nie powinni się upierać. Wolna strefa w Gdyni, dogodny traktaty handlowe z Węgrami i Polską mają dla Czech o wiele większe znaczenie. Względem prestiżowe powinny ustąpić względem polityki realnej.

CZY POZNAŃCZYCY SĄ ANTYSEMITAMI?

„Kurier Polski” zamieszcza, pierwszą korespondencję ze Zbąszynia od zwierciadlającą niedawne wypadki na pograniczu. Oto jak się miały one przedstawić w relacji K. Polskiego.

Kiedy po wyładowaniu transportów polskie władze graniczne, postawione wobec sytuacji przymusowej, nie chcia-

ły jej uznać, zmuszono je transporty pod grozą karabinów i bagnietów do przekroczenia pasa granicznego.

Prasa żydowska przedstawia zwyczaj poznańczyków jako urodzonych antysemitów. Jakże się zachowają ludność Zbąszynia?

Jakże były pierwsze chwile wydanych w Polsce przed wszystkim należy stwierdzić, jak wynika ze zgodnych relacji, że zarówno władze polskie, jak i ludność zamieszkała w strefie granicznej, okazała deportowanym wielkie współczucie. Niezależnie od tego, że większość wydanych składa się z ludzi albo zupełnie nie mówiących po polsku, albo też bardzo słabo władających językiem polskim, widać ludzi głodnych, obdarłych, pozabawionych wszystkiego wywołujących współczucie. Kto mógł i jak mógł, spieszyl z pomocą.

ILE ZOSTAŁO DO SCALENIA?

„Goniec Warszawski” przytacza następujące cyfry dotyczące nasilenia komasacji w roku 1937-38.

„W roku tym zakończono komasację w 873 miejscowościach. Skomasyowano 93,169 gospodarstw na obszarze 450,228 hektarów. Przywzidzano do scalenia na rok budżetowy 1938/39 znacznie więcej gospodarstw, a mianowicie 345,033 gospodarstwa na obszarze 1,902,353 hektary, a więc czterokrotnie więcej, niż w roku ubiegłym”.

Cyfrę tę są istotnie pocieszające. Szkoda tylko, że nie wiemy, czy i sumy przeznaczone na spłaty rodzinne zostały również zwiększone? Miejmy jednak nadzieję, że tak jest. I.

Ostatnie lata Sygrydy

W cieniu sławy

Tak więc winę dni miłości i zemsty. Rozpoczęła Sygryda codzienne dni żony królewskiej, odsunięta przez męża od władzy i wpływu. Duński Swejn, usunawszy grożące mu niebezpieczeństwa, mógł wreszcie spełnić ambitne swe plany. A marzyło się mu podbicie Anglii na stałe, nałożenie na nieszczęśliwych mieszkańców wielkiego trybutu i czerpać nie stamtąd wielkich bogactw. Nie o stała się Anglia przemocą normandzkiej — Swejn spełnił wreszcie swoje wielkie marzenia. Posiadł Anglię.

Dla Sygrydy zaczęły się ciężkie dni. Obdarzyła małżonka dziećmi, z których był dumny i dla których zbierał ziemie i bogactwa. Ale do żony przywiązania nie czuł. Być może nie mógł jej przebaczyć zapamiętliwy władca, że ona to kiedyś skłoniła pierwszego swego męża, Eryka swięskiego, żeby miał na Pomorze na duńskie brzegi skierować swe napady. O na była przeciwieństwem jego dłu goletniej tułaczce, gdy po niewoli w

Jomshorgu tron utracił. Lata te, choć go okryły sławą zbójczą, bolesnym zawsze wracały doń echem. Teraz miał ją przy sobie, teraz była ona od niego zależna, teraz mógł jej swoją przewagę okazać. Bolesne były to lata dla Sygrydy. Żadne źródła nie przekazały wszystkich szczytów i upokorzeń, choć wiemy, że współzycie małżonków zakłóciły liczne zgrzyty. Znając charakter Sygrydy, jesteśmy pewni, że nie dała się złamać. Ale nie znamy, nie potrafimy odtworzyć tych wszystkich gorzkich chwil, tych długich czarnych samotnych nocy, gdy mąż był na dalekich wyprawach lub weselił się na ucztach, tych nocy, które widziały łyż pływające z oczu, rzucających za dnia błyski gniewu, tych ust dumnych wykrzywionych męką, tych rumieńców wstydu i rąk załamanych. Nachylała się nad koły sknuła, później przezwanej Kanutem, i skarżyła się małżeństwu, ta, z której warg nikt słowa skargi nie słyszał. Za dnia miała czoło dumne

wzniesione i dumną odpowiedź na ustach, ale noce widziały wszystko. Gorycz silnych i władnych jest tym większa, im większa jest ich duma i poczucie wielkości. Los chciał, że urodziła się kobietą. A miała przecie duszę na wskroś męską i bliskie jej były słodczyce zwycięstwa i żądza sławy. Cóż, kiedy dokoła szeptano coraz głośniejsze o powieści królowej. Nie miała obrońców i nie miała bliskich. Nie była pewna serca synów, od chłopców zaprawiających się do walki i walczyli, a duma prawdopodobnie nie pozwalała jej użalać się przed córkami. I zamknęła swój ból i wstyd w sercu, nieszczęsną dumną panią.

Nie mogło tak trwać wiecznie. Zaczęła snuć plany ucieczki, porzucenia męża i dzieci. Do syna swego do Szwecji wracać nie chciała, duma nie pozwalała jej znieść nowego upokorzenia. Wiedziała, że jej syn z pierwszego małżeństwa, słaby i niedołężny, nie chętny jest matce, czując jej bezwzględność nad sobą przewagę. Natomiast w te dni nieszczęścia coraz częściej zaczęła marzyć o domu rodzinnym, o krainie rozległych cichych puszcz, z przebiegającymi tu i ówdzie polanami, gdzie zasiewano zboże a ludzie byli cisi i serdeczni, gdzie

szuwały gęsto nad brzegiem jezior zarosłe szumiały językiem bliskim i zrozumiałym, gdzie pszczoły znosiły człowiekowi słodki miód, gdzie w cieniu wyniosłych dąbrów dziewczęta mały się wieńcami, gdzie panował przede wszystkim potężny niezwykły brat jej, Bolesław, co obroni, po hańbić nie da, uzna krew swoją, a może zechce pomścić zniewagi.

I wizja ta ojcowa, którą przed tyłu laty porzuciła, wracała starej królowej przed oczy coraz częściej, coraz goręcej. Grubiaństwa Swejna burzyły krew a duma i tęsknota wołały do powrotu. Czuła, że już tutaj w Normarii nie doczeka niczego, poza poniewierką, a już jeśli ma szukać łaskawego chleba na starość to już najmilej u swoich.

U swoich! Zapominała nieraz zapewne w ciągu tych dwudziestu kilku lat życia wśród rycerzy - zbójów Północy, że swojszczyzna jej daleko, że tu jest obca. Królowała przecie, walczyła, pięła się do władzy, rządziła swym pierwszym mężem i synem, a przez nich całym królestwem, kochała najpiękniejszego rycerza Normanii, a potem się mściła na kochanku — kiedyż był czas myśleć o swojej przyszłości. Dopiero owe czarne noce

duńskiej poniewierki poczęły jej coraz częściej przywołać jasne wizje dzieciństwa, potężnego ojca Mieszka i jeszcze potężniejszego brata Bolesława, który cesarza gościł u siebie, jak równy, brata nieznanego prawie, a jednak bliskiego, drogiego, swojego. Swojego!

I porzuciła kórejs nocy Roskildę. Okręt z wierną załogą wiozł ją przez dzisiejszy Bornholm do ujścia Wisły, potem Wisłą, do swoich. Po zmarszczeniach dumnego oblicza płynęły łyż radości i żalu. I przybyła do brata, o którym w sto lat później opowiadał zachwytem pierwszy kronikarz polski:

„Większe są i liczniejsze dzieła Bolesława, aniżeli my to możemy opisać lub prostym opowiedzieć słowem. Albowiem jakież arytmetyk mogłby żelazne jego szczyty dość pewną określić cyfrą, a co dopiero przytoczyć opisy zwycięstw i triumfów w takiej mnogości!”, „Za czasów Bolesława wszyscy rycerze i wszystkie łany dworskie zamiast sukien lnianych lub wełnianych nosili płaszcze z delikatnych tkanin a skór, nawet kosztownych, choć by były nowe, nie noszono na jego dworze bez podszycia kosztowną tkaniną i bez złotogłowiu. Złoto bowiem za jego czasów tak było w powszech-

Człowiek, którego jeszcze nie rozstrzelano...

Woroszyłow — wódz armii sowieckiej

Marszałek Woroszyłow stoi obecnie — jak wiadomo — na czele armii czerwonej. Warto też zwrócić uwagę na tę interesującą sylwetkę jednego z nielicznych panów dzisiejszej Rosji, dotąd jeszcze nie rozstrzelanego...

Woroszyłow ma dziś 57 lat. Urodził się w rodzinie chłopskiej. Jego ojciec był stróżem kolejowym. Dzisiejszy marszałek bardzo wcześnie poznał nędzę i głód. Był pałuchem, zebrał razem z siostrą, potem pracował za grosze w Zagłębiu Donieckim. — Odnaczał się żywym temperamentem. — Wkrótce też przystąpił do grup rewolucyjnych w swym rodzinnym mieście Ługańsku. Używał pseudonimu „Walodźka”. Aresztowany w Ługańsku w 1905 r. uwolniony został z więzienia przemocą przez robotników. W 1906 roku spotyka w Petersburgu Lenina. Jest oczarowany: uważa go za proka, którego każde słowo jest objawieniem. Woroszyłow wraca do Ługańska, zostaje ponownie aresztowany i zesłany w 1907 r. na 3 lata do gub. archangielskiej.

Wielki patriota, wstępuje do armii w 1914 r. i wkrótce zostaje wysłany na front. Zdobywa odznaczenia i stopień sierżanta. Nadchodzi rewolucja lutowa... Woroszyłow jako członek związku delegatów rad żołnierzy i robotniczych przyjmuje w Petersburgu Lenina. Choć Woroszyłowowi brak kultury, ślepo idzie z prądem i prędko robi karierę. Przez krótki okres czasu pracuje razem z Dzierżyńskim w czerezwyczej, ale uczciwy charakter każe mu zrezygnować z tej „pracy”. W lutym 1918 r. Niemcy odcinają Ukrainę od Rosji i Woroszyłow zostaje dowódcą 5 armii sowieckiej. Pobity przez Niemców pod Charkowem i Rodakowem, przez Kozaków gen. Krasnowa pod stacją Morozowską, staje następnie na czele 10 sow. armii, której komisarzem politycznym był wówczas Stalin, już wtedy intrygujący przeciw Trockiemu. W 1919 r. Woroszyłow ustępuje miejsca Budziennemu; sam tworzy pierwszą konną armię. Przy 25 st. mrozu zadaje „białym” klęskę w bezładnym Salskim Stepie, co przysparza mu le-

gendarnej sławy.

Podczas najeżdzu na Polskę w 1920 r., ulegając namowom Stalina, Woroszyłow za masą na Lublin poszedł na Lwów. Pobity przez kawalerię polską cofa się, robiąc po drodze pogromy żydowskie.

Dziś Woroszyłow znajduje się również w rękach Stalina i bezkrytycznie spełnia jego rozkazy. Długie przebywanie u władzy uczyniło go zarozumiałym. Wierzy bezkrytycznie w swój wielki talent wojskowy... — Wielągnięty w intrygi Kremla cieszy się jednak ogromną sympatią armii i dlatego Stalin trzyma go przy sobie. Panuje zresztą ogólne przekonanie, że Woroszyłow ma wrodzony zdrowy rozsądek, wiele energii i skromności, zasadniczo nie lubi rozgłosu.

Teatr Kukielkowy „Bajka”

W przemiłej sali „Naszej Szkoły” odbyło się pierwsze w tym sezonie przedstawienie kukielkowe teatru „Bajka”.

Odegrana została sztuka Lucyny Krzymienieckiej p. t. „Historia cała o niebieskich migdałach” w opracowaniu muzycznym J. Wesolowskiego, w scenicznym zaś Jadwigi Badowskiej.

Sztuka ta w 7 odsłonach — niezwykle melodyjna i efektowna, zakończona wkrótce niem małym Stasi do fantastycznej groty, w warła na licznie zgromadzonej publiczności i zatarcie wrażenie.

Jeden z ojców.

HOTEL „ST. GEORGES”
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Szkoły rolnicze w Nowogródzczyźnie

Na obszarze województwa nowogródzkiego czynne są następujące szkoły przysposobienia rolniczego i przysposobienia gospodni wiejskich: 1) Państw. Szkoła Przysposobienia Rolniczego w Grzybowie poczta i powiat Słonim, 2) Szkoła Przysposobienia Gospodni Wiejskich w Berażnie, poczta Mir, pow. stołpecki, 3) Państw. Szkoła Przysposobienia Rolniczego w Różance, poczta Różanka, pow. szczuczynski, 4) Publiczna Szkoła Przysposobienia Rolniczego w Kuszelewie, poczta Kuszelewo, pow. nowogródzki, 5) Publiczna Szkoła Przysposobienia Rolniczego w Bardówce, poczta Bardówka, pow. lidzki, 6) Publiczna Szkoła Przysposobienia Rolniczego w Ładunach, poczta Juraczki, pow. wołyński. Rok szkolny w tych szkołach rozpoczyna się 15 stycznia 1939 r.

Zadaniem przysposobienia rolniczego jest praktyczne przygotowanie młodzieży wiejskiej do samodzielnego prowadzenia mniejszych gospodarstw rolnych oraz zapewnienie jej do przyszłych obowiązków społecznych i obywatelskich. Szkoły przysposobienia gospodni wiejskich przygotowują młodzież żeńską do samodzielnego pracy na mniejszych gospodarstwach wiejskich, wychowując ją zarazem na zamożną w swej pracy gospodynię oraz obywatelkę świadomą swych obowiązków względem rodziny, społeczeństwa i państwa.

Młodzież, która na to zasługuje, może otrzymać za pośrednictwem właściwych szkół stypendia państwowe lub samorządowe na częściowe, a w wypadkach wyjątkowych na całkowite pokrycie utrzymania w internatach szkolnych.

Pół sosna — pół dąb Fenomen natury

Na drodze, prowadzącej z Nieświeża do Horodzieja rośnie dziwny okaz natury, drze-wo sosna-dąb, wyrastające z jednego korzenia. Na wysokość półmetrowej pień drzewa

rozgałęzia się na dwa ramiona, z których jedno jest sosną, drugie zaś dębem. Przejeżdżający podróżni i wycieczkowiec z ciekawością oglądają ten wybrzek natury.

Pobili go na śmierć a on nie podejrzewa nikogo...

Mieszkaniec wsi Kuchezycze, pow. nieświejskiego Jan Horbaczewski, wracając późną nocą do domu, został napadnięty na trakcie przez nieznaną osobę i pobity w okropny sposób. Doznał on złamania dolnej szczęki, pogruchotania 5 żeber i ręki oraz

ogólnych urazów. Przygodnie przejeżdżający furmani odwieźli go do domu. Prawdopodobnie padł on ofiarą pomyki, gdyż jako człowiek spokojny i nie mający zatargów, nie podejrzewa nikogo ze swych znajomych o ten napad.

Obława na wilki w lasach gminy opeskiej

Ostatnio w lasach gminy opeskiej i widzkiej znowu pojawiła się większa ilość wilków, które porywały owce i świnie, wyrządzając ludności rolniczej wielkie szkody. Z inicjatywy wójta gminy opeskiej na dzień 20 bm. została zwołana

już druga w tym roku obława, w której weźmie udział kilkudziesięciu myśliwych i przeszło 200 osób nagonki. W czasie pierwszej obławy w tych samych lasach zabiło 3 wilki.

KONIEC CYKLU.

W. T.

Teatr m NA POHULANCE

Dziś o godz. 20-ej

Gałązka rozmarynu

Pół żartem, pół serio

Zmiana tytułu rubryki

jest wynikiem naszego życzliwego ustosunkowania się do tych licznych ludzi pióra, którzy w enuncjacjach na łamach rozmaitych pism dawali wyraz kompromitującemu ich niezrozumieniu wyrażenia „żart na stronie”. Nowy tytuł będzie dla tych ludzi „łatwiejszy”...

Czytelnikom zaś naszym, nieraz w listach wyrażającym wobec tej rubryki swoją przychylność, oczywiście i nowego tytułu nie potrzebujemy wyjaśniać.

Już nie ma kłopotu

W poznańskim „Nowym Kurjerze” zauważyliśmy następujące ogłoszenie:

UDZIELAM skutecznej porady w sprawach politycznych od 10—1, Strusia 3 m. 8.

Wspaniale! Z polityką odtąd nie będzie już żadnych kłopotów. Wystarczy, żeby po szczególnie ministrowie zgłosili się pod adresem: Strusia 3 m. 8., a udzielił im tam skutecznej porady!

Trzeba tylko żałować, że wcześniej nie pojawiło się to ogłoszenie.

Perła i bałwan

Morały bajek odznaczają się najczęściej nigdy nie przemijającą aktualnością. Z tego względu cytujemy jedną z bajek Juliana Ejsmonda:

„Czemuś w górę?” — pytała raz Perla

Bałwana...

Odrzekł jej morski Bałwan: — „Perleko kochana!

I w ludzkim społeczeństwie i w wolnej

naturze

perły zawsze są na dnie, a bałwany w

górę”.

Awangarda dla dzieci

Poeta awangardowy, Jalu Kurek, w ostatnim numerze „Pionu” drukuje „Bajkę dla dzieci”. Przytaczamy początek tej bajki dla dzieci:

Ples, w którego śleplach jarzyła się maza, szedł po niebie, wskazując drogę przerażonemu tłumom. W jego galkach ocznych działy się dwie półkule ziemi: żółkami przebiegały rzeki, wrzodami wynosiły się góry. Dopiero teraz, po dwustu latach świetnych dobiegłszy do naszych oczu, mijala w chwale doskonała era całkowitych republik.

Młoda kobieta koło mnie zaniosła się pieśnią. Ples bowiem pasł trupy poległych.

Odnosimy wrażenie, że bardzo trudno będzie dzieci dla takiej bajki skaptować.

„Wied. Literackie”

lubią bawić się w dziale „Camera obscura”. Zabawa polega na wyłapywaniu potknięć przede wszystkim prasowych i opatrywaniu ich komentarzami:

ŚWINSKIE MATRYMONIALNE
OGŁOSZENIE.

„Gazeta Mławska” (nr. 267) drukuje następujące ogłoszenie:

Najwyższe ceny na rynkach krajowych i zagranicznych osiągają świnki karmione prawdziwą Centraliną Michałowskiego i cieszą się największym popytem.

Uczucie pożądania w stosunku do świni może mieć tylko wieprz, a jeżeli człowiek, to świnka.

W tym wypadku redakcji „Wiadomości” nie możemy posłać słów szerszego zachęty i podziwu dla jej dobrego smaku, wytrwałości, poczucia humoru itd.

Nowa Akademia

„Czas” donosi:

W Nowym Jorku założono Akademię Wina. Członkowie jej, w leżbie czterdziestu, zbierają się będą raz na miesiąc, aby rozprawić o trunkach i klasyfikować je... po skosztowaniu. Na posiedzeniu inauguracyjnym, które odbyło się w luksusowym hotelu na Broadway'u, jeden z akademików, nazywający się, jakby na urągawisko „Freshwater” — (świeża woda) wygłosił płomienne przemówienie na cześć win francuskich: burgunda, bordaux i szampana.

Żądamy założenia i u nas podobnej Akademii... z sekcją „czystej wyborowej pod śledzika”!!! Zamiast wawrzynów rozdawałaby „odznaki za wierne picie”...

Prowincjusze

— A będąc w Warszawie widział pan pomnik Kopernika?

— Widziałem.

— Jakże on wygląda?

— Siedzi w żonimym szlafroku na krześle i cytrynę nożem obiera.

Obrona przeciwgazowa, jako przedmiot nauki szkolnej

W szkołach angielskich bierna obrona przeciwgazowa stanowi specjalny przedmiot nauki szkolnej. Na zdjęciu — młodzież szkolna angielska podczas lekcji ćwiczeń w używaniu masek przeciwgazowych.

Zmniejszenie ilości przestępstw w Polsce

Według ostatnich danych statystycznych w okresie trzech miesięcy: lipca, sierpnia i września b. r. ilość przestępstw, zameldowanych Policji Państwowej była następująca (w nawiasie dane za analogiczny okres poprzedniego roku): opór władzy — 1.182 wypadki (1.441), oszustwa — 5.876 (6.698), paserstwo — 1.078 (1.422), kradzieże — 88.089 (111.879), fałszerstwa — 1.416 (1.395), świadeł domę puszczanie w obieg fałszywych pieniędzy 188 (225), nawoływanie do przestępstwa — 567 (566), podpalenie — 751 (800), zabójstwa dokonane — 445 (482), zabójstwa usiłowane — 373 (493), dzieciobójstwa — 141 (184), ciężkie uszkodzenie ciała — 5.245 (6.004), rozbój — 503 (523).

Poza wzrostem ilości fałszerstw w pozostałych wypadkach zanotowano spadek przestępstw, przy czym szczególnie zmniejszyła się ilość kradzieży — o przeszło 23.000 czyli

ponad 25 proc., paserstwo — o około 25 proc. wypadków oporu władzy — o 18 proc. i oszustw — o 12 proc. Największą ilość kradzieży zarejestrowano w woj. lwowskim — 10.879, oszustw i paserstw również w woj. lwowskim — 794 i 262, fałszerstw — pomorskim 171, wypadków oporu władzy w woj. kieleckim — 150, nawoływania do przestępstwa w woj. tarnopolskim — 187, zabójstw i rozbój w woj. lwowskim — 132 i 56.

Z wymienionych wyżej rodzajów przestępstw tylko w jednym wypadku rubryka jest niezapełniona, a mian. w pożyce: podpalenia, w Warszawie. Ogółem największą ilość przestępstw zameldowanych Policji Państwowej zanotowano w województwach: lwowskim — 18.290, kieleckim — 13.779, krakowskim — 13.650, pomorskim — 9.912 i lubelskim — 9.598.

nym posiadaniu u wszystkich, jak dziś srebro, srebro zaś było tanie jak słoma”. „Bóg Wszechmogący przyozdobił Bolesława tak wielką dzielnością i potęgą i zwyciężczością, jaką w nim samym obaczył dobroć i sprawiedliwość wobec siebie i ludzi. Taka wielka sława, taka obfitość dóbr wszelkich i taka radość towarzyszyła Bolesławowi, na jaką zasługiwała jego cnotliwość i hojność”.

Takimi słowami pełnymi zachwytu słał Bolesława kronikarz. Zapewne, i za życia chodził w sławie jak w słońcu. Patrząc na tę potęgę, zalewała serce Sygryda radość ale była to już radość wolna od jakichkolwiek względów osobistych. A jednak i w ojcowiznie nie znalazła zapewne Sygryda pełnego zadowolenia i szczęścia — życie przeciwieństwo pozostawiła na północy Chelwie też nadsłuchiwała głosów od Danii, wciąż jednak słyszała tylko odgłosy chwały zleniawionego Swejny.

Aż wreszcie przyszła nagle wieść inna — wieść o jego śmierci. Zerwała się w pierwszej chwili Sygryda do lotu, do dzieci, niedoroslonych jeszcze, bo Kanut zaledwie piętnaście lat liczył. Ale duma nie pozwoliła jej wrócić — ktoś wie jak zostanie przyjęta, kto wie, czy nie przyjdzie jej znowu

prosić Bolesława o gościnę i chleb.

I zaraz potem spotyka ją największa zapewne radość jej życia — na dworze Bolesławowym zjawia się syn, Kanut, rzuca gojącą wojnę u brzegów Anglii, która po śmierci Swejny wnet do Danii odpada, by oddać synowską cześć matce, prosić ją o powrót i wspieranie go radami i doświadczeniem.

Była to niewątpliwie najpiękniejsza chwila w życiu dumnej pani. Nie wahała się ni chwili. Kanuta przyjmował Bolesław na dworze, jak tego godność, pokrewieństwo i miłość synowska wymagała. Kanut rozglądał się pilnie w urządzeniach wojskowych Bolesława, z których wiele potem skończyło. Wiele też mu musiała porazić później matka. W końcu przyszła chwila rozstania ze swoją ziemią — tym razem na zawsze. Wracała radonna i szczęśliwa, niewątpliwie bardziej radonna niż wtedy, gdy jako obłubienica po raz pierwszy jechała do Normanii.

Jej syn nie zawiódł oczekiwań. Użył w historii przydomek Wielkiego, nie tylko jako zdobywca Anglii, ale jako władca mądry i potężny; jako krzewiciel chrześcijaństwa, jako ten, który zmienił zbrojeckie sposoby panowania nad zdobytymi krajami.

W Ameryce coraz lepiej... a w Zamoszu coraz gorzej...

Koło Wołkołaty w powiecie polstowskim istnieje wieś Zamosze, położona w bagnach, oddalona od świata grząskim rozlewiskiem nigdy nie wychodzących wód. Do niedawna, do chwili usypania możliwej do przebycia grobli, w okresie wiosennym i jeśninnym wieś nawiązywała kontakt z pobliskim miasteczkiem

raz w tygodniu, wysyłając konnego po naftę do żyłowskiego sklepiku.

„Zamoszańcy” chodzą w łapciach, dzielą z precyzją zapalki na połowe, chaty oświetlają „kopcikami”, nie konsumują wyrobów żelaznych, bo m. in. mają na miejscu garncarza, który wyrabia „przedpotopowe” naczynia gliniane do kuchni, zastępujące metalowe; wielu z gospodarzy posiada jeszcze sochy, a niektórzy uprawiają nimi ziemię. Wieś biedna,

o ludności nieoświeconej. Młodzież zamoszańska zdaje sobie sprawę ze stanu wsi i swego otoczenia. Co prawda niedeja z nich będzie dowodził z uporem w blizszych go roczka głodu oczach, że łapcie są lepsze od butów, że ziemia jest lepiej uprawiana sochą niż pługiem. Spróbujcie jednak dać im do wyboru łapcie i buty, sochę i pług. Gdyby mieli za co kupić!

Zwyczaj cen żyta w roku ubiegłym ożywiła nadzieje Zamoszan. Zaczęli z większą ufnością patrzeć na świat i życie. Byle Bóg dał dobre urodzaje.

Niestety przyszła wkrótce katastrofa. I to akurat po zbiorach. Ceny żyta zaczęły gwałtownie spadać i poelagac za sobą w przepaść wszelkie nadzieje na buty, pługi, nie dzielone zapalki itp.

„Dziś pud żyta w Wołkołacie kupują Żydzi po 1.80 złotych, t. j. po 11¹/₂ grosza za kilogram. Nie oplaca się sprzedawać, lecz trzeba sprzedać, bo podatki, bo Żydzi straszą, że ceny jeszcze bardziej spadną.

Cóż mają robić „zamoszańcy”? Co mają robić inne wsie na Wileńszczyźnie, podobne do Zamosza?

— Panie, co to będzie? — pytali „zamoszańcy”.

Cóż będzie?! Część z nich zaszyje się w błotach i

będzie pedziła samogon.

Policja ma z „potajemnym gorzelnictwem” i dziś dużo kłopotu; będzie miała więcej. Następnie przestaną dzielić zapalki, bo przypomną sobie o istnieniu hubki, krzesiwa i krzemienia.

Gdy połamie się pług, wyciągną spod „powietki” „starodawną sochę”. Wzrośnie śmiertelność niemowląt i starszych, bo nie będzie stać na lekarza i lekarstwa. Ot zwykłe objawy tam, gdzie był zależy od roli. Zwykle kłopoty krajów rolniczych w okresie niskich cen na płody rolne.

Nie bądzmy jednak pesymistami. Bierzmy się w oświeconej jaskrawo sali reprezentacyjnej i cieszymy się. Zbliża się poprawa. Idzie fala

dobrobytu z Ameryki stamtąd, gdzie robotnik i rolnik przeżywają kryzys, gdy nie mogą zdobyć się na kupno nowego samochodu.

Oto donoszą, że „w międzynarodowej sytuacji gospodarczej w 3 kwartale r. b.

zaszła zdecydowana zmiana, przesądzająca o dalszym rozwoju sytuacji przynajmniej na najbliższy okres czasu. Mianowicie w Stanach Zjednoczonych nastąpiła od dawna przewidywana samorzutna poprawa gospodarcza, spotęgowana w ostatnich miesiącach przez wydatkowanie przez rząd dużych sum na inwestycje publiczne. Skutki tej poprawy nie dały się jeszcze bezpośrednio odczuć w krajach europejskich, gdzie nadal przeważa tendencja lekko zniżkowa. Lecz już wkrótce,

zwłaszcza wobec intensyfikacji zbrojeń,

poprawa koniunktury powinna wystąpić wyraźniej również i na kontynencie europejskim. Nie bez znaczenia dla ogólnej sytuacji gospodarczej Europy jest fakt, że Francja, pozostając dotychczas w tyle w swym rozwoju kulturalnym, stoi obecnie w obliczu poważnych reform gospodarczych, które mogą przywrócić jej bar dziej normalne niż dotychczas warunki rozwoju. Ostatnie wypadki polityczne, które się rozegrały w stosunku do krótkim czasie, poza przejściowymi wahaniem kursów giełdowych, nie wywarły głębszego wpływu na sytuację gospodarczą.”

Nie ślemy więc pesymizmu. Po prawda idzie! Świat zbroi się, surowce zwiększają!

„W Polsce sytuacja gospodarcza kształtowała się na ogół niezależnie od wpływów zewnętrznych.

Produkcja przemysłowa po przejściu w tym okresie do kwartału poprzedniego wykazała ponowny wzrost, osiągnęła poziom z pierwszego kwartału r. b. Kwartałny wskaźnik produkcji przemysłowej (przy 1928 = 100) podniósł się z 117.8 do 119.6, czyli o 1.5 proc. i był o 6 proc. wyższy aniżeli w trzecim kwartale roku ubiegłego. Zatrzymanie się zwykłej tendencji produkcji w kwartale poprzednim wynikało ze zbiegu czynników przy padkowych, a mianowicie z tendencji do likwidacji zapasów w grupie dóbr spożycia, głównie we włókiennictwie, oraz z wprowadzenia nowych przepisów budowlanych, co w przejściowym okresie oddziaływało hamująco na ruch budowlany.

W kwartale sprawozdawczym nastąpił wzrost budownictwa mieszkaniowego, co przy wysokim poziomie inwestycji publicznych wpłynęło na znaczne rozszerzenie produkcji dóbr wytwórczych.

Na ukształtowanie się ogólnego poziomu cen hurtowych w kwartale sprawozdawczym wpłynęła w zdecydowany sposób silna częściowo sezo-

nowa zniżka cen zbóż, spowodowana obfitymi urodzajami w świecie i w kraju. Pod wpływem tej zniżki ogólny wskaźnik cen hurtowych

spadł stosunkowo bardzo znacznie — z 56,8 w końcu czerwca do 55,0 w końcu września, czyli o 3,2 proc. w porównaniu z wrześniem r. ub. poziom cen hurtowych był niższy o 8 proc. Ceny artykułów przemysłowych wykazywały nadal umiarkowaną tendencję zniżkową.

Wskaźnik produkcji dóbr wytwórczych osiągnął poziom 141,1 wobec 137,2 w kwartale poprzednim i 138,4 w pierwszym kwartale r. b. Wskaźnik produkcji dóbr spożycia wykazał mniejszy stosunkowo wzrost z 107,1 do 108,9 i nie osiągnął poziomu z pierwszego kwartału (111,1).“

Budujemy coraz więcej nowych szkół. Drogi stają się coraz lepsze. Sieć ich gęścieje. Można by tu wyliczyć dużo pozytywnego dorobku, który przeciwnie byłby się kryzącej nę dzy Zamosza i wsi pokrewnych. Oczywiście można tym uspokoić sumienia tych dobroczyńców, którzy widzą nę dze Murzyna w Afryce i wysyłają z Wilna tysiące złotych rocznie na kształcenie dzieci murzyńskich w misjach.

wtedy gdy w takich Zamoszach dzie ci polskie mrą jak muchy wskutek braku mleka, opieki lekarskiej i prostu kawałka chleba.

— Przesada — może powie jeden.

— Zarzuty pod adresem dobroczyńców murzyńskich są niesłuszne — odezwie się inny.

Notujemy jednak fakty: W Zamoszach kultura cofa się, nędza pogłębia się — mimo poprawy sytuacji w... Ameryce. (wl.)

Występy Szpinalskiego w Niemczech

Znakomity pianista polski Stanisław Szpinalski dyrektor Konserwatorium Muzycznego im. M. Karłowicza w Wilnie bawi od dwu tygodni na Tournée Koncertowym w Niemczech. Ostatnio Szpinalski wystąpił na koncercie symfonicznym w Altenburgu w Saksonii. Oto kilka głosów prasy o Szpinalskim:

„Przejdzie do muzyki klasycznej stanowili koncert f-moll Chopina. Tu poznaliśmy w Szpinalskim znakomitego pianistę, którego wielką zasługą jest to, że Chopina tego eleganckiego romańsko-słowiańskiego kompozytora ukazuje nam z głębszej strony, niż go nam zwykle na koncertach podają. Słowiańska namiętność okazuje się najbardziej w pierwszej i ostatniej akcji koncertu; są one muzyką dla muzyki; całym nastawione na dźwięk i rytm. Uczuciowe Larghetto środkowe ubiera kompozytor w romańską elegancję pięknych ozdobińców, które się znakomicie zgadzają z duchem myśli muzycznej. Solista był kongenialnym odtwórcą tego dzieła. I dziękowano mu hucznymi oklaskami, które odnoszono się również do orkiestry prowadzonej przez dra Nobbe sa, akompaniującej solistę bez zarzutu. Ernst Broitzmann”

(Altenburger Landeszeitung 1 X. 38). Inny dziennik pisze:

Clou koncertu był występ solisty wie czoru S. Szpinalskiego, którego stawia jako pianistę sięga daleko poza granice jego ojczyzny. Słuchanie koncertu f-moll Chopina jest samo przez się muzykalną ucztą, którą rzadko dają na koncertach. Ale specjalną przyprawę otrzymała ta godzina przez jedyną w swoim rodzaju

Teatr muzyczny „LUTNIA”

Występy Janiny Kulczyckiej
Dziś o godz. 8.15 wiecz

Krysia Leśniczanka

Telegram gratulacyjny Wilna dla obrońców Lwowa

We Lwowie odbywają się obecnie uroczystości z racji 20-lecia obro ny Lwowa. W związku z tym prezydent dr Maleszewski w imieniu mieszkańców Wilna i swoim wystosował do Związku Obrońców Lwowa telegram następującej treści:

„Z okazji dwudziestej rocznicy obrony Lwowa przesyłam pozdrowienie i wyrazy głębokiej cześci uczestnikom bohaterstwa walk o wolność miasta tak bliskiemu sercu Wilnian.”

Magistrat obejmie komunikację miejską w Wilnie dopiero z początkiem roku 1940

Jak już pisaliśmy z dniem 31 grudnia r. b. upływa termin kontraktu na eksploatację komunikacji autobusowej przez spółkę Saurera. Magistrat zmierza przejąć komunikację miejską i prowadzić ją we własnym zakresie. W tym celu ma być zaciągnięta pożyczka w wysokości 1.200.000 zł i zakupione w krajowych warsztatach samochodowych autobusy. Sprawa ta była już kilkakrotnie poruszana na kolejalnym posiedzeniu Za-

radu Miejskiego. W wyniku tych na rad postanowiono już definitywnie przejąć komunikację dopiero z dniem 1 stycznia roku 1940, a na rok następny prolongować umowę dotychczasowym przedsiębiorcą — Towarzystwem Miejskich i Zamiejskich Komunikacji Autobusowych.

Sprawa losów komunikacji autobusowej będzie szczegółowo omówiona na najbliższym posiedzeniu Rady Miejskiej.

Wydawnictwa wileńskie

Księga pamiątkowa ku czci J.E. Hadży Seraju Szapszała

Niedawno mieliśmy możność donieść o uroczystościach, związanych z dziesięcioleciem Ingresu Hachana Karaimów w Rpiłtej Polskiej, J. E. Hadży Seraju Szapszała.

Dostojnemu Jubilatowi, który, pomimo uciążliwych, a licznych obowiązków głowy wyznania karaimskiego, znajduje jeszcze czas na pracę naukową, który jest członkiem Komisji Orientalistycznej Polskiej Akademii Umiejętności, założycielem T-wa Miłośników Historii i Literatury Karaimskiej w Wilnie, założycielem karaimskiego Muzeum Etnograficznego - Historycznego w Trokach, — Jubilatowi podczas obchodu, związanego z Ingressem, wręczono „Księgę pamiątkową”, wydaną nakładem T-wa Miłośników Historii i Literatury Karaimskiej przy zasiłku Ministerstwa W. R. O. P. jako zeszyt dwunasty pisma „Myśl Karaimska”.

Księgę otwiera bibliografia licznych prac, rozpraw, artykułów i referatów J. E. H. Seraju Szapszała, sporządzona przez Włodzimierza Zajackowskiego.

Bohdan Baranowski drukuje „Przyczyn kido stosunków karaimów polskich ze Wschodem muzułmańskim”.

Tekst uniwersalu z roku 1688 dla karaimów trockich podaje doc. Ryszard Mienicki. Uniwersał wydał superintendent cel w W. Ks. Litewskim, Eliaz Izakowicz.

„O Karaimskim Muzeum Historyczno - Etnograficznym na Krymie i w Polsce” pisał Szymon Firkowicz. Na „Caraimica” muzeum trockiego składają się między m. przy wileje królewskie, jartyki (nadania) sultanów tureckich i chanów krymskich, przedmioty kultury, dawny sprzęt domowy, stroje narodowe, broń, tkaniny.

Całość księgi dopełniają prace: Tadeusza Kowalskiego — o wyrazach kipeczackich w języku Ormian polskich; Ananiasza Zajackowskiego — studia folklorystyczne

A. Szyszczana — o pieśni epickiej o poruczniku Tapsaszarze i wreszcie — Izaaka Zajackowskiego o aktach ustawodawczych, dotyczących Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej. Jh.

POKOJE

TANIE, CZYSTE I CICHE
W HOTELU ROYAL

Warszawa Chmielna 81
Dla pp. czytelników „Kurjera Wileńskiego”
15% rabatu

Co zrobiono na Polesiu w ciągu ostatnich 20 lat

Po odzyskaniu Niepodległości, Polesie było najbardziej zaniedbaną gospodarczo i kulturalnie dzielnicą kraju. Spalone i zdewastowane miasta pozabawione do 50 proc. swej ludności. Wsie wyludnione, częstokroć rozebrane na urządzenia okopowe. Drogi i mosty — w stanie zupełnego zaniedbania. Gospodarka rolna znajdowała się na poziomie sprzed dwustu lat. Wreszcie oświata — 71 proc. ludności nie posiadało umiejętności czytać i pisać.

20 lat wyjątkowej pracy na gospodarstwie i kulturalnym odcinku życia można zbilansować w następujących liczbach:

Wybudowano 237 gmachów i budynków państwowych kosztem 12 milionów zł. Miejskie inwestycje, jak np. 6 elektrowni, wodociąg, kanalizacja, rzeźnie, domy ludowe, ośrodki zdrowia, zabrakowanie ulic itd. pochłonęły ponad 14 milionów zł. Konserwacja i doprowadzenie do stanu używalności istniejących dróg i mostów kosztowało około 27 milionów budowa nowych dróg 16 milionów.

W dziale gospodarki rolnej zrobiono bardzo więcej. Zmeliorowano 66.000 ha obszarów bagiennych, na co zużyto przeszło 16 milionów. Przeprowadzono komasację 61.457 gospodarstw wiejskich o obszarze 530 tysięcy ha. W drodze parcelacji większych obszarów ziemskich utworzono 6.963 samowystar-

czalnych warsztatów rolniczych i uzupełniono ponad 25.000 gospodarstw karłowatych. Około 150 instruktorów rolnych oddają swoją wiedzę i pracę, by podnieść wydajność gospodarstw rolnych. Akcja spółdzielcza przyczyniła się do powstania szeregu spółdzielni, przyczyniła produkcja i zbyt nabiału stały się poważną pozycją dochodu ludności wiejskiej. 80 kas Stefczyka, punkty czyśczenia nasion, kontroli obór, ambulatoria weterynaryjne, rozsiane na całym obszarze kółka rolnicze (184), kółła młodzieży wiejskiej (279) i kółła gospodyń wiejskich (134), — przyczyniają się do wzmocnienia życia gospodarczego Polesia.

W ciągu ubiegłego dwudziestolecia zorganizowano 1170 szkół publicznych, kosztem 8 milionów zł wybudowano 336 budynków szkolnych, dalsze 150 znajdują się w stadium budowy i mają kosztować dalsze 8 milionów. Oświata pozaszkolna dysponuje obecnie 800 bibliotekami. Powstało przeszło 600 świetlic, 170 chórów ludowych, 110 domów i 332 teatry ludowe, oraz 10 uniwersytetów powszechnych i 10 niedzielnych. Liczba analfabetów spadła z 71 proc. do 48 proc. (wg danych z 1931 r.).

Zrobiono dużo i niedaleki już jest ten czas, kiedy Polesie przestanie być ubogim krawym w rodzinie innych dzielnic kraju.

„Banzai” Japończyków

Grupa oszołomionych radością Japończyków, z okrzykiem „Banzai!” na ustach, wita wiadomość o zajęciu chińskiego miasta Hankou przez wojska japońskie.

RADIO

W Bulgarii, na wzór amerykański odbyły się w tym roku wybory „królowej owoców”. Zdjęcie przedstawia właśnie taką nowowybraną „królową”.

Początek o 2-ej
Ostatni dzień

GRANICA

Następny program:
Najrozkoszniejsze zjawisko ekranu

Deanna Durbin

w nowej świetnej kreacji jako bohaterka tysiąca wesołych zdarzeń i wzruszających przygód

„PODŁOTEK”

Dzisiaj **DOROTHY LAMOUR** w rewelacyjnym filmie

ZE W PÓŁNOCY „FLORIAN”

UWAGA. W niedzielę 20 b. m. o godz. 12 i 2-ej dwa popularne seanse po cenach zniżonych

KINO
Rodziny Kolejowej

ZNICZ

Wiwulskiego 2

Dzisiaj. Najlepsza kreacja „Idealnej pary kochanków ekranu polskiego”
T. Wiszniewskiej i M. Cybulskiego w wielkim eposie lotniczym

Dziewczyna szuka miłości

Nadprogram: DODATKI. Początek seans. codz. o g. 4, w święta o 2 p.p.

BÓLE Artretyczne Reumatyczne

podagryczne najwięcej dokuczają na zmianę pogody, w czasie zimna, słoty i niepogody. Nieznośnymi wtedy stają się bóle w kościach, powstają obrzmienia, a mięśnie przy najmniejszym nawet nacisku stają się bolesne. Chodzenie a nawet poruszanie się bywa utrudnione. Cierpienia te powstają na skutek nagromadzenia się w ustroju kwasu moczowego i jeżeli nie będą racjonalnie zwalczane będą się zwiększać, aż wreszcie na stałe przykują do łóżka.

W takich wypadkach stosuje się wewnętrzną lek

„UREMOSAN” Gaseckiego który rozpuszczając kwas moczowy w organizmie, wywołuje wydzielanie się takowego wraz z moczem i współdziała z ustrojem w walce jego z artretyzmem, reumatyzmem, podagrą, kamicią nerkową, złą przemianą materii itp.

„UREMOSAN” — Gaseckiego do nabycia w aptekach.

Obwieszczenie

O LICYTACJI

W myśl par. 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), podaje się do ogólnej wiadomości, że dnia 22 listopada 1938 r. o godz. 12 w lokalu Jadwigi Korzeniowskiej, zam. w f. Cholewiczynie, gm. Lipiński na rzecz Urzędu Sk. w Lidzie, Zarządu Gminy w Lipińskich i Zakł. Ub. Społecznych w Warszawie odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości:

1 Świnia tucz. 250 kg — 200 zł, 2 wieprze tucz. po 100 kg — 160 zł, 2 krowy czarne z biał — 250 zł, 1 bryczka na resor. — 150 zł.

Zajęte przedmioty można oglądać w dniu licytacji od godz. 11 do godz. 12 w lokalu zobowiązanej.

Naczelnik Urzędu Skarbowego
(—) J. Kiełman

Obwieszczenie

O LICYTACJI.

W myśl par. 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), podaje się do ogólnej wiadomości, że dn. 22 listopada 1938 r. o godz. 10 w lokalu zobowiązanej celem uregulowania należności na rzecz Zarządu Gminy w Lipińskich i Zakładów Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, należnych od Marii Jamontłowej, zam. w maj. Zakrzewszczyźnie, gm. Lipiński odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości:

2 wieprze tucz. po 150 kg — 300 zł, 2 krowy czarne z biał. — 240 zł.

Zajęte przedmioty można oglądać w dn. licytacji od godz. 9 do godz. 10 w lokalu zobowiązanej.

Naczelnik Urzędu Skarbowego
(—) J. Kiełman

Kino „APOLLO”

w Baranowiczach

Dzisiaj najlepszy film produkcji polskiej

Prof. WILCZUR

dalsze sensacyjne dzieło „Znachora”
W roli gł. K. JUNOSZA-STĘPOWSKI
i szeregu najwyb. sił ekranu polskiego

Kino Teatr „PAN”

w Baranowiczach

Dzisiaj pełen komizmu i humoru film, który ubawi i zachwyci wszystkich

JOSETTE

W roli gł. gen. alca Simone Simon i inni

CASINO

Dzisiaj nocny film o miłości i nienawiści

„Serce i szpada”

W roli głównej **Conrad Veidt** jako „Czarna Śmierć” **Annabella** — mistrz szpady oraz

Jako siostra przywódcy rebeliantów. Film o imponującym rozmachu i wystawie.
Nadprogram: DODATKI. Początek seansów o godz. 4-ej

Chrześcijańskie kino

Ostatnie 2 dni
Najpiękniejsza para **Jeannette MacDonald i Nelson Eddy**

w najpiękniejszym filmie

„GDY KWITNA, BZY”

Początki seansów o godz. 4-ej, w niedzielę i święta od godz. 1-ej

Kino MARS

Dzisiaj. Genialny tragik **Harry Baur** w rewelacyjnym dramacie egzotycznym p.t.

Zdobywcy Marokka

reż. Marcel L'Herbier. Akcja filmu toczy się w Casablance i wśród rozpalonych płasków Sahary. Bunt Arabów! Przephych wschodu! — Bilety bezpłatne i honorowe nie ważne

OGNIKO

Dzisiaj. — Największy film wszystkich czasów

Zaginiony horyzont

Reżyseria: FRANK CAPRA. W rol. gl. Ronald COLMAN, Jane WYAT i inni
Nadprogram: UROZMAICONE DODATKI. Początek seans. o 4-ej, w niedzielę i św. o 2-ej.

Obwieszczenie

O LICYTACJI

W myśl par. 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), podaje się do ogólnej wiadomości, że dnia 24 listopada 1938 r. o godz. 9 na placu przy st. kol. Bieniańskie celem uregulowania na rzecz U. S. w Wilnie i Ubezpieczalni Społecznej w Lidzie należnych od Mekiel Muni i Mekiel Róży, zam. w Bieniańskich odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości:

Drzewo opałowe mies. 150 m sześć. — 1000 zł.

Zajęte przedmioty oglądać można w dniu licytacji od godz. 8 do godz. 9 na placu przy st. kol. Bieniańskie.

Naczelnik Urzędu Skarbowego
(—) J. Kiełman

Numer akt: 209/38 r.

Obwieszczenie

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Słoniemiu II-go rewiru Aleksander Iżycki mający kancelarię w Słoniemiu, ul. Poniatowskiego Nr 56 na podstawie art. 602 K. P. C. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 6 grudnia 1938 r. o godz. 11 m. 30 w maj. Iszajewice, gm. Derewna odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Heleny Brońskiej składających się z futra, kołnierza futrzanego z lisa, zegarka srebrnego damskiego ręczn. f. „Omega” i aparatu fotograficznego go oszacowanych na łączną sumę zł 890.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia, 16 listopad 1938 r.
Komornik A. Iżycki.

Tak zwalasz z nog
niepowodzenie

reklamując się
w naszym piśmie.

CHOROZY LECZcie się W KRAJU! Silniejsza i skuteczniejsza w działaniu, niż podobne środki zagraniczne, jest nasza **SÓL MORSZYŃSKA** lub **GORZKA WODA MORSZYŃSKA**. Stosuje się w niedomaganiach żołądka, przy zaparciu stolca i cierpieniach wątroby. Żądać w aptekach i sklepach aptecznych.

Jerzy Marłusz Taylor

95

Czciciele Wotana

Anka roześmiała się.

— Znowu jakaś zazdrość? Ależ, Zyg! — dąsała się figlarnie. — Czy mało razy ci powtarzałam, że ty i tylko ty byłeś moją pierwszą i jedyną miłością?

Porwał ją w ramiona.

— Mało! Mało! — wołał okrywając jej twarz i ręce pocałunkami. — Ty nie wiesz, jak bardzo wciąż jestem spragniony tych słów. Och, Anko! Wciąż i wciąż chciałybyś słyszeć z twoich cudnych ust zapewnienie tego, co mi przywróciło cel życia, tego, co mnie zrobiło Polakiem... O, Boże!..

Uścisk jego ramion zwolnił nagle, a oczy wpatrzyły się w jeden punkt i znieruchomiały z takim wyrazem, jakby zobaczyły upiора.

— Co ci się stało, Zyg? — zaniepokoiła się Anka.

— Kogo tam spostrzegłeś?

Rzuciła wzrokiem w tym samym kierunku i roześmiała się głośno. Tuż przy drodze siedział obrzydliwy kretyn Kurt. Musiał zapewne leżeć w rowie i dlatego go nie zauważyli. Słyszając głosy wylazł, usadowił się na brzegu rowu i wybałuszył na nich swe małe oczki bez wyrazu, trąc bezzwłocznie ogromną narośl

na szyi.

— Guten Tag, guten Tag — bełkotał niewyraźnie, z grymasem, który miał być zapewne uśmiechem.

Dr Janik szybko ochłonął z wrażenia. To przemówiła jego przeszłość, ale jakże ohydnie ucieleśniona. Jeśli coś — jakiś atom, okruczeń tej przeszłości, drzemał jeszcze na dnie jego duszy, to wystarczyło widoku tego żywego upiора, tego wcielenia brzydoty, aby rozwinęły się nikłe resztki dawnych wspomnień.

— Co tu robisz, Kurt? — spytał.

— O, Kurt teraz dobrze — zaskrzeczał kretyn. — Kurt ma piękne mieszkanie, cały pałac, w dziubli dębu. Kurtowi tam ciepło. Kurt może długo spać i nie musi pisać krów. I dobre gospodynie dają Kurtowi dużo, dużo jeść. Kurt...

Nie dokończył. Widocznie swoboda, jaką się cieszył i posiadanie własnego „mieszkania” w dziubli napawały go niepomaganą radością i dumą, bo zerwał się nagle i zaczął tańczyć podskakując niezgrabnie z nogi na nogę.

Młoda para zamieniła wymowne spojrzenie.

— Czy nie należałoby go stąd zabrać, Zyg? — szepnęła Anka. — Można by go przecież umieścić w przytułku. Będziemy płacić za jego utrzymanie, prawda?

Dr Janik skinął głową.

— Dobrze mówisz. Ja też już myślałem o czymś podobnym. Świata mi w głowie projekt oddania go

twojej matce na posługi do gajówki, też za opłatą. Ale w przytułku będzie mu lepiej. On nie lubi obowiązków. Zaraz mu zaproponuję przejażdżkę do „Warszawy”.

I zwracając się do Kurta powiedział łagodnie:

— No, Kurt! A czy nie chciałbyś zmienić mieszkania na coś lepszego niż dziupla? Znam takie miejsce. Dadzą ci wygodne, miękkie łóżko. Będiesz zawsze czysto wymyty. Będiesz miał dużo smacznego jedzenia. No, Kurt! Namyśl się — zachęcał.

Kurt zaprzestał swoich huców i wybałuszył nań oczy jakby w zdumieniu. Przez chwilę zdawał się istotnie rozmyślać. Ale trwało to niedługo. Namarszczone z wysiłku czoło wyglądało się nagle, małe oczki przymrużyły się z wyrazem chytrkości, na szerokie, krzywe usta wypłynął brzydki uśmiech i z grubych warg zerwała się skrzekliwa piosenka:

„Du bist verrueckt, mein Kind,

Du must nach Berlin

Wo die verrueckten sind

Da gehorst du hin”.

Kretyn jeszcze raz zmrugał chytrze jedno oko, po czym przeskoczył rów i, nie oglądając się wcale, pognął w kierunku rozłożystego dębu.

KONIEC.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA

Konto P.K.O. 700.312. Konto rozrach. 1, Wilno 1
Centrala. Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4
Redakcja: tel. 79. Godziny przyjęć 1—3 po południu
Administracja: tel. 99—czynna od godz. 9.30—15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Oddziały: Nowogródek, Bazylińska 35, tel. 169;
Lida, ul. Zamkowa 4/7, tel. 73; Baranowicze,
Wileńska 42, tel. 96; Brześć n/B., ul. Pierackiego 19, tel. 224; Pińsk, Dominikańska 40.

Przedstawicielstwa: Kieck, Nieśwież, Słonim,
Stolpce, Szczuczyn, Wołożyn, Wilejka, Grodno — 3 Maja 6, Suwałki — Emili Plater 44,
Równe — 3 Maja 13, Wołkowysk — Brzeska 9/1

CENA PRENUMERATY

miesięcznie: z odnośnieniem do domu w kraju — 3 zł., za granicą 6 zł., z odbiorem w administracji zł. 2.50, na wsi, w miejscowościach, gdzie nie ma urzędu pocztowego ani agencji zł. 2.50

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem 75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem 30 gr., drobne 10 gr. za wiersz. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie. Zastrzeżeń miejsca dla „drobnych” nie przyjmujemy. Przydział ogłoszeń do odpowiednich rubryk zależy tylko od Administracji. Kronika redakc. i komunikaty 60 gr. za wiersz jednospaltowy. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe tabelaryczne 50%. Układ ogłoszeń w tekście 5-linowy, za tekstem 10-linowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadesłane” redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsc. Ogłoszenia są przyjmowane w godz. 9.30 — 16.30 i 17 — 20.